

Arrest

nr. 340 442 van 3 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X
beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. QUAIRIAT
Bevrijdingslaan 232
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn en die beiden wettelijk vertegenwoordigd worden door hun moeder X op 12 september 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 oktober 2025 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. QUAIRIAT verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoeker en tweede verzoeker, broers, die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 7 augustus 2024 samen met hun moeder. Op 9 augustus 2024 verzoekt de moeder van verzoekers om internationale bescherming; verzoek dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van verzoekers, als vergezellende minderjarigen, wordt ingediend.

Op 30 september 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het door verzoekers' moeder ingediende verzoek en wordt internationale bescherming geweigerd. Bij arrest nr. 324 236 van 28 maart 2025 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 8 april 2024 dient de moeder van verzoekers, in hoofde van hen beide, een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 augustus 2025 neemt de commissaris-generaal in deze verzoeken een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 29 augustus 2025 aan verzoekers aangetekend worden verzonden.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Je hebt de Albanese nationaliteit en bent afkomstig uit Tirana. Je bent op 22 augustus 2025 meerderjarig geworden. Op 9 augustus 2024 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in België in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw moeder verklaarde hierbij het volgende:

Ze verliet Albanië enerzijds omdat ze een behandeling voor jou wilde krijgen omdat je een Autisme Spectrum Stoornis (ASS) hebt en anderzijds omdat er in Albanië geen scholen zijn waar jij naartoe kan gaan. Na het overlijden van haar man, jouw vader, ontving ze ook veel druk van haar schoonouders. Ze wilde het verlies van haar man kunnen verwerken op haar eigen manier, maar ze kon in Albanië niet rustig leven omwille van de Kanun. Ze wilde verder gaan met haar leven, maar haar schoonouders ondersteunden haar hier niet in en zeiden dat ze moest vertrekken en de kinderen (i.e., jij en jouw broer) bij hen achterlaten. Op 6 augustus 2024 verliet ze Albanië en nam een vliegtuig naar België samen met jou en jouw broer R. Haar schoonbroer El. reisde met jullie mee.

Op 30 september 2024 werd het verzoek van jouw moeder kennelijk ongegrond verklaard. Deze beslissing werd op 28 maart 2025 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 8 april 2025 dienden jij en je broer R. (O.V. xx.xxx.xxx) elk een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Gevraagd waarom je niet wil teruggaan naar Albanië, geef je aan dat er een aardbeving is gebeurd. Jouw moeder verwijst in het kader van jouw verzoek naar jouw ASS en schizofrenie diagnose. Ze geeft aan dat je in Albanië niet de juiste zorg kreeg, dat er in Albanië geen scholen zijn voor mensen zoals jij en dat je je in Albanië niet goed voelde op school en agressief was. Hier in België zijn er psychologen en krijg je de juiste medicijnen. Jouw mama voegt toe dat jouw papa gestorven is en dat zij er alleen voor staat. Ze is bang dat je in een psychiatrische instelling zal opgesloten worden omdat je de diagnose schizofrenie kreeg. Ter staving van je verzoek werd je paspoort neergelegd (origineel), een artikel over schoolinstellingen in Albanië (kopie); Albanese documenten in verband met jouw autisme diagnose (kopie); documenten van jouw school in België (origineel); en medische documenten van in België (kopie).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; werd ook jouw moeder opgeroepen voor het geval het moeilijk bleek te zijn voor jou om jouw verhaal te doen wegens jouw ASS diagnose (i.e., autisme spectrum stoornis); en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissarisgeneraal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 9 augustus 2024, waarvoor de beslissing definitief is. Jouw moeder wees reeds op jouw ASS diagnose en verklaarde dat er in Albanië geen scholen zijn waar jij naartoe kan gaan. Er werd enerzijds geoordeeld dat medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Anderzijds werd geoordeeld dat je in Albanië wel degelijk toegang had tot behandeling en ondersteuning voor jouw ASS problematiek. Verder werd er gesteld dat je moeder, in het kader van haar vrees voor haar schoonfamilie, beroep kon doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Tijdens het persoonlijk onderhoud bleek het voor jou moeilijk te zijn om op de vragen te antwoorden. Ook toen jouw moeder er ter ondersteuning bij kwam, lukte het jou niet om verklaringen af te leggen. Vandaar dat jouw moeder in jouw plaats de kans kreeg om over jouw vrees te praten (CGVS, p. 5-6, 7). Jouw moeder verwees in het kader van jouw verzoek naar jouw **ASS en schizofrenie diagnose** en het feit dat je in Albanië niet de juiste zorg kreeg en er geen scholen zijn voor mensen zoals jij (CGVS, p. 7). Ze geeft aan dat ze er alleen voor staat sinds haar man gestorven is en ze is bang dat je in een psychiatrische instelling zal opgesloten worden wegens jouw schizofrenie diagnose (CGVS, p. 9, 10).

Dat jij een **ASS diagnose hebt en dat er in Albanië geen goede zorg of scholen zijn** voor jou, werd in haar eigen verzoek om internationale bescherming reeds behandeld.

- Het artikel dat je neerlegt - dat niet volledig leesbaar is - is niet van die aard dat ze de eerdere vaststellingen kan wijzigen. Uit de verklaringen van jouw moeder blijkt vooreerst duidelijk dat je toegang tot onderwijs en psychologische hulp had en het artikel wijst daarnaast ook op inspanningen die genomen worden met betrekking tot inclusie van kinderen met autisme in Albanië.
- Jouw moeder geeft ook aan dat je hier de juiste medicijnen krijgt, namelijk aripiprazol en sertraline, maar uit haar verklaringen blijkt dat je hier ook toegang toe had in Albanië aangezien ze aangeeft dat je deze reeds in Albanië nam (CGVS, p. 7-8).
- Je blijkt momenteel in België ook weinig intensieve psychologische hulp te krijgen en je hebt slechts om de drie maanden een afspraak bij een psychiater (CGVS, p. 8). Uit niets blijkt dat je deze zorg in Albanië niet zou kunnen verderzetten, zeker aangezien je deze zorgen reeds in het verleden in Albanië hebt gekregen.

De vrees van jouw moeder dat je, omwille van jouw **schizofrenie diagnose**, opgesloten zou worden in een psychiatrisch centrum, kan niet gevolgd worden (CGVS, p. 10).

- Het is slechts een blote bewering dat mensen met een schizofrenie diagnose in Albanië tegen hun wil opgesloten zouden worden. Jouw moeder brengt namelijk geen enkele informatie aan waaruit blijkt dat dit in Albanië zou gebeuren en bovendien kan ze deze vrees geenszins concretiseren (CGVS, p. 10).
- Je blijkt deze schizofrenie diagnose reeds drie maanden voor jouw vertrek uit Albanië gekregen te hebben zonder dat dit in Albanië voor problemen zorgde (CGVS, p. 10). Integendeel, je werd in Albanië op vrijwillige basis opgevolgd door verschillende therapeutische centra (zie verzoek moeder d.d. 24/09/2024, p. 7, 8-9, 10-11). In dit kader dient ook opgemerkt te worden dat jouw moeder in haar eigen verzoek reeds een document indiende waar deze schizofrenie diagnose in vermeld stond (zie map 'Landeninformatie'). Toen heeft ze deze diagnose zelf echter niet aangehaald, noch haalde ze aan dat ze vreesde dat je omwille van deze diagnose problemen zou ondervinden. Ze haalde dit ook niet aan tijdens haar beroepsprocedure bij de RVV. Dit kan hier dan ook bezwaarlijk als een nieuw element gezien worden.

- *Jouw moeder toont niet aan dat er geen goede behandeling mogelijk zou zijn voor schizofrenie in Albanië. Ze heeft zich bovendien nog niet eens geïnformeerd over de nodige behandelingen bij schizofrenie en of dit in Albanië al dan niet mogelijk is (CGVS, p. 10).*
- *Opnieuw kan hier gewezen worden op het feit dat medische problemen geen verband houden met de criteriabepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.*
- *Ten slotte wordt er in België enkel over een ASS en PTSD diagnose gesproken, waardoor er twijfels ontstaan omtrent de legitimiteit van de schizofrenie diagnose (zie map 'Documenten').*

*Wat betreft jouw verklaring dat er een **aardbeving** in Albanië heeft plaatsgevonden op 26 november 2019 en je daarom niet naar Albanië wil terugkeren (CGVS, p. 2, 5, 6; DVZ, punt 3.5), dient opgemerkt te worden dat het meegemaakt hebben van een natuurramp niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming.*

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De overige documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. Aan jouw identiteit, jouw ASS en PTSD diagnose en het feit dat je in België buitengewoon onderwijs en psychologische hulp hebt genoten wordt in deze beslissing niet getwijfeld.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoeker, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

*Je hebt de Albanese nationaliteit en bent afkomstig uit Tirana. Je bent minderjarig. Op **9 augustus 2024** diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in België in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw moeder verklaarde hierbij het volgende:*

Ze verliet Albanië enerzijds omdat ze een behandeling voor haar oudste zoon Er. wilde krijgen omdat hij een Autisme Spectrum Stoornis (ASS) heeft en anderzijds omdat er in Albanië geen scholen zijn waar hij naartoe kan gaan. Na het overlijden van haar man, jouw vader, ontving ze ook veel druk van haar schoonouders. Ze wilde het verlies van haar man kunnen verwerken op haar eigen manier, maar ze kan in Albanië niet rustig leven omwille van de Kanun. Ze wilde verder gaan met haar leven, maar haar schoonouders ondersteunden haar hier niet in en zeiden dat ze moest vertrekken en de kinderen bij hen achterlaten. Op 6 augustus 2024 verliet ze Albanië en nam een vliegtuig naar België samen met jou en jouw oudere broer Er. Haar schoonbroer El. reisde met jullie mee.

*Op **30 september 2024** werd het verzoek van jouw moeder kennelijk ongegrond verklaard. Deze beslissing werd op **28 maart 2025** bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.*

*Op **8 april 2025** dienden jij en je broer Er. (O.V. xx.xxx.xxx) elk een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je verklaart in Albanië geen problemen te hebben en zelf wel terug te kunnen gaan. De reden dat jullie naar België kwamen was door de problemen die jouw mama kende met haar schoonfamilie en jouw broer die wegens zijn ASS (austisme spectrum stoornis) niet de juiste zorg kreeg in Albanië. Ter staving van je verzoek legde je jouw paspoort neer (origineel) en documenten omtrent de ASS diagnose van jouw broer (kopieën).*

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 9 augustus 2024, waarvoor de beslissing definitief is. Jouw moeder wees reeds op de ASS diagnose van jouw broer Er. en verklaarde dat er in Albanië geen scholen zijn waar hij naartoe kon gaan. Er werd enerzijds geoordeeld dat medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Anderzijds werd geoordeeld dat Er. in Albanië wel degelijk toegang had tot behandeling en ondersteuning voor zijn ASS problematiek. Verder werd er gesteld dat je moeder, in het kader van haar vrees voor haar schoonfamilie, beroep kon doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

- Je geeft zelf aan dat er voor jou geen enkel probleem is in Albanië en dat je ernaar kan terugkeren. De enige reden dat jullie naar België zijn gekomen is omwille van de diagnose en schoolproblemen van jouw broer en de problemen die jouw mama kent met de familie van jouw vader (CGVS, p. 5). Deze elementen werden reeds behandeld in het verzoek om internationale bescherming van jouw moeder.
- Je voegt toe dat je niet gelukkig kan zijn als jouw broer niet gelukkig is (CGVS, p. 5) en dat je je beter hier voelt en betere vrienden hebt (CGVS, p. 6). Hoe nobel en oprecht deze verklaringen ook zijn, dient bemerkt te worden dat deze elementen die ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. Aan jouw identiteit en de ASS diagnose van jouw broer wordt in deze beslissing niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat – in weerwil tot wat verzoekers in het verzoekschrift voorhouden – eerste verzoeker, die geboren werd op 22 augustus 2007, tijdens de administratieve procedure van zijn beschermingsverzoek meerderjarig werd, met name op 22 augustus 2025. Gelet op verzoekers psychologische toestand, kan getwijfeld worden of hij over de rechtens vereiste hoedanigheid en procesbekwaamheid beschikt om alleen in rechte op te treden in het kader van onderhavige beroepsprocedure. Om die reden kan het verzoekschrift alsnog gevolgd worden waar wordt gesteld dat hij in het kader van onderhavige beroepsprocedure wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn moeder.

Daarnaast stelt de Raad vast dat tweede verzoeker, die geboren is op 15 augustus 2011, op heden wel nog minderjarig is. Hij wordt eveneens wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder in het kader van onderhavige beroepsprocedure.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Na een theoretische uiteenzetting inzake de motiveringsplicht menen verzoekers dat de bestreden beslissingen niet zijn gebaseerd op een motivering die hieraan voldoet. Zij hekelen vooreerst dat de bestreden beslissingen louter verwijzen naar de beslissing die genomen werd in het kader van het verzoek om internationale bescherming van hun moeder en naar algemene informatie over het feit dat Albanië inspanningen levert inzake de inclusie van kinderen met autisme, zonder de concrete situatie te analyseren. Verder wijzen zij erop dat tweede verzoeker – gelet op het feit dat eerste verzoeker geen verklaringen kan afleggen, noch documenten kan neerleggen door zijn ernstige diagnose – een verslag neerlegt omtrent autisme in Albanië, waaruit duidelijk blijkt dat er in Albanië geen scholen zijn voor kinderen met autisme. Ook hekelen zij dat de commissaris-generaal uit de verklaringen van hun moeder afleidt dat er voor eerste verzoeker toegang tot onderwijs is in Albanië, zonder rekening te houden met voormeld verslag of de oprechte verklaringen van tweede verzoeker, laat staan enig onderzoek te verrichten in die zin. Verzoekers vervolgen dat dit gebrek aan onderzoek en de motivering van de commissaris-generaal de toestand van eerste verzoeker heeft verslechterd. Zij verduidelijken dat hij op 15 september 2025 in een psychiatrische afdeling werd opgenomen, in plaats van rustig naar school te mogen. Tot slot benadrukken verzoekers dat eerste verzoeker kampt met een ernstige diagnose van ASS, dat hij heel kwetsbaar is, dat er in Albanië geen scholen zijn voor kinderen met autisme, alsook dat hij in België eindelijk een school heeft gevonden, maar de bestreden beslissingen daar een einde riskeren aan te maken.

3.1.2. In een tweede middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York op 10 december 1984, bekrachtigd bij wet van 9 juni 1999 (hierna: het Anti-Folterverdrag).

Verzoekers vangen hun betoog aan met een theoretische uiteenzetting over de door hen geschonden geachte verdragsbepalingen, waarna zij het volgende stellen:

“In casu, ziet het CGRS ervan af bovengenoemd risico te onderzoeken in de zin van de rechtspraak van het EHRM. Het CGVS beperkt zich tot de algemene vaststelling dat de broers geen eigen elementen aanhalen, zonder rekening te houden met de concrete omstandigheden waarin verzoekers verwikkeld zijn;

Er kan concreet niet naar school gaan in Albanië. Hij ging er naar het algemeen onderwijs waar hij achteraan in de klas werd geplaatst en door iedereen werd vernederd.

Een schending van artikel 3 EVRM kan bijgevolg worden vastgesteld.”

3.1.3. Verzoekers vragen de Raad om het beroep (tot schorsing en nietigverklaring) gegrond te verklaren en de bestreden beslissingen bijgevolg te vernietigen.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog volgend bijkomend stuk bij het voorliggende verzoekschrift:

- *update* medische toestand eerste verzoeker (stuk 2).

3.3. Beoordeling van het beroep

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

3.3.2. Waar verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te schorsen en te vernietigen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal slechts kan bevestigen, hervormen of, in bepaalde gevallen, vernietigen. Bovendien gaan verzoekers met voormelde vraag voorbij aan de inhoud van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM en artikel 3 van het Anti-Folterverdrag worden geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van de beschermingsverzoeken in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen in.

3.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, wordt op goede gronden geoordeeld dat er in zijn hoofde bijzondere procedurele noden werden vastgesteld, waardoor er hem steunmaatregelen werden toegekend.

Vooreerst stelt de Raad vast dat eerste verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) *d.d.* 31 juli 2025 minderjarig was en dat er daardoor in zijn hoofde bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, vervolgt in dit verband terecht als volgt:

“Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; werd ook jouw moeder opgeroepen voor het geval het moeilijk bleek te zijn voor jou om jouw verhaal te doen wegens jouw ASS diagnose (i.e., autisme spectrum stoornis); en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.”

Verder in voormelde bestreden beslissing wordt tevens impliciet erkend dat er in hoofde van eerste verzoeker bijzondere procedurele noden bestaan omwille van zijn ASS diagnose:

“Tijdens het persoonlijk onderhoud bleek het voor jou moeilijk te zijn om op de vragen te antwoorden. Ook toen jouw moeder er ter ondersteuning bij kwam, lukte het jou niet om verklaringen af te leggen. Vandaar dat jouw moeder in jouw plaats de kans kreeg om over jouw vrees te praten (CGVS, p. 5-6, 7). [...]”

Tot slot wijst de Raad erop dat eerste verzoeker op 22 augustus 2025 meerderjarig werd, waardoor hij niet langer minderjarig was ten tijde van het nemen van de ten aanzien van hem genomen bestreden beslissing op 27 augustus 2025. Gelet op het feit dat de beoordeling van zijn verzoek voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen die zijn moeder in zijn naam aflegde, blijkt dat ook bij de beoordeling van zijn verzoek rekening werd gehouden met het feit dat hij op dat moment net meerderjarig werd en vooral met zijn diagnose van ASS en schizofrenie.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoeker, wordt inzake de bijzondere procedurele noden, op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de commissaris-generaal dan ook bij waar deze besluit dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers' rechten werden gerespecteerd en dat zij hebben kunnen voldoen aan hun verplichtingen in het kader van de administratieve procedure van hun huidige beschermingsverzoeken.

3.3.6. Verzoekers, in het kader van onderhavig beroep beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 27 augustus 2025, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij hun verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :
(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.” De moeder van verzoekers diende op 9 augustus 2024 zelf een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd door de commissaris-generaal kennelijk ongegrond bevonden op 30 september 2024. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 324 236 van 28 maart 2025. Deze beslissing en beoordeling zijn bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).”

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. De Raad stelt vast dat uit de verklaringen die verzoekers' moeder aflegde in naam van eerste verzoeker en de verklaringen die tweede verzoeker in het kader van hun persoonlijke onderhouden aflegde blijkt dat zij menen niet naar Albanië terug te kunnen keren omwille van de diagnose van ASS van eerste verzoeker en het feit dat er in Albanië geen goede zorg of scholen voor hem zijn en omwille van de problemen die hun moeder met de familie van hun overleden vader heeft.

De Raad stelt, in navolging van de verwerende partij, vast dat het voorgaande dezelfde gronden betreffen die de moeder van verzoekers naar aanleiding van haar beschermingsverzoek reeds aanhaalde. In deze merkt de Raad op dat de beoordeling van dit verzoek – waarin naar voren komt dat medische problemen geen verband houden met de criteria van internationale bescherming, dat zij in Albanië wel degelijk toegang had tot behandeling en ondersteuning voor de ASS problematiek van eerste verzoeker en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij geen beroep kan doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten voor wat betreft haar vrees voor haar schoonfamilie – definitief is. Aldus, waar zij zich uitsluitend verlaten op dezelfde gronden die hun moeder reeds aanhaalde ter staving van haar beschermingsverzoek, *i.e.* de ASS diagnose van eerste verzoeker en het feit dat er geen goede zorg en scholen zijn voor hem in Albanië, alsook de problemen die hun moeder heeft met haar schoonfamilie, brengen verzoekers alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat de huidige verzoeken om internationale bescherming van de kinderen en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissing die eerder in het kader van het beschermingsverzoek van de moeder werd genomen, die vaststaand en definitief is en die ook ten aanzien van verzoekers geldt.

In de bestreden beslissingen oordeelt de commissaris-generaal terdege dat het louter hernemen van de diagnose van eerste verzoeker en de problemen die hun moeder daar in het kader van haar beschermingsverzoek aan koppelde (en het herhalen van de problemen die zij had met de familie van hun vader), geen afbreuk kan doen aan de pertinente en definitieve vaststellingen dat medische

problemen geen verband houden met de criteria van internationale bescherming, dat zij in Albanië wel degelijk toegang had tot behandeling en ondersteuning voor de ASS problematiek van eerste verzoeker en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij geen beroep kan doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten voor wat betreft haar vrees voor haar schoonfamilie. Hetzelfde kan gesteld worden waar verzoekers zich in het verzoekschrift beperken tot het louter hernemen van dergelijke verklaringen.

Vervolgens voegt de commissaris-generaal in dit verband op goede gronden het volgende toe in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker:

“Het artikel dat je neerlegt - dat niet volledig leesbaar is - is niet van die aard dat ze de eerdere vaststellingen kan wijzigen. Uit de verklaringen van jouw moeder blijkt vooreerst duidelijk dat je toegang tot onderwijs en psychologische hulp had en het artikel wijst daarnaast ook op inspanningen die genomen worden met betrekking tot inclusie van kinderen met autisme in Albanië.

- *Jouw moeder geeft ook aan dat je hier de juiste medicijnen krijgt, namelijk aripiprazol en sertraline, maar uit haar verklaringen blijkt dat je hier ook toegang toe had in Albanië aangezien ze aangeeft dat je deze reeds in Albanië nam (CGVS, p. 7-8).*
- *Je blijkt momenteel in België ook weinig intensieve psychologische hulp te krijgen en je hebt slechts om de drie maanden een afspraak bij een psychiater (CGVS, p. 8). Uit niets blijkt dat je deze zorg in Albanië niet zou kunnen verderzetten, zeker aangezien je deze zorgen reeds in het verleden in Albanië hebt gekregen.”*

Waar verzoekers in het verzoekschrift stellen dat in de bestreden beslissingen enkel wordt verwezen naar de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van hun moeder (en naar algemene informatie), stelt de Raad vast dat dit betoog de inhoud van de bestreden beslissingen miskent. Er wordt immers eerst een vergelijking gemaakt tussen de verklaringen die door/voor verzoekers afgelegd werden in het kader van hun beschermingsverzoeken met deze die hun moeder aflegde naar aanleiding van haar beschermingsverzoek en pas wanneer vast kwam te staan dat het om dezelfde problemen gaat, werd terecht verwezen naar het feit dat hier reeds op definitieve wijze over werd geoordeeld. Wat betreft de ASS diagnose, wordt in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker – op wie deze diagnose betrekking heeft – nog op pertinente wijze ingegaan op de elementen die in het kader van de eigen beschermingsverzoeken van verzoekers in dit verband werden aangehaald. Hierbij wordt rekening gehouden met de door beide verzoekers en hun moeder in naam van eerste verzoekster afgelegde verklaringen en het artikel dat verzoekers zelf neerlegden tijdens de administratieve procedure. Wat betreft het door verzoekers neergelegde (slechts half leesbare) artikel, stelt de Raad vast dat – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt opgeworpen – hieruit geenszins blijkt dat er in Albanië geen scholen zijn voor kinderen in autisme. Uit dit artikel blijkt vooral dat er in Albanië inspanningen worden gedaan met betrekking tot de inclusie van kinderen met autisme. Nog belangrijker is het feit dat uit de verklaringen die verzoekers' moeder in naam van eerste verzoeker in het kader van de beschermingsverzoeken van verzoekers, en in grotere mate uit de verklaringen die zij in het kader van haar eigen beschermingsverzoek aflegde, blijkt dat eerste verzoeker wel degelijk toegang had tot onderwijs in Albanië. Dit wordt in zekere zin ook bevestigd door de verklaringen die tweede verzoeker aflegde, hetgeen mogelijks verklaart waarom de commissaris-generaal deze niet afzonderlijk besprak. Waar tweede verzoeker verklaarde dat eerste verzoeker gepest werd op school, achteraan in de klas zat en niemand zich bezighield met zijn noden, merkt de Raad op dat deze pesterijen uiterst betreurenswaardig zijn, doch niet betekenen dat eerste verzoeker geen toegang heeft tot onderwijs. Daarnaast merkt de Raad op dat uit de beslissing genomen ten aanzien van de moeder blijkt dat zij verklaarde dat eerste verzoeker ingeschreven was in een goede middelbare school en dat hij, volgens het onderzoeksverslag van het Ministerie van Gezondheid en Sociale Bescherming, ook in de mogelijkheid zou zijn om regulier onderwijs te volgen. Tot slot, waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat de bestreden beslissingen ervoor zorgden dat de toestand van eerste verzoeker verslechterde en dat hij op 15 september 2025 werd opgenomen in een psychiatrische afdeling, stelt de Raad vast dat er hiervan geen bewijzen voorliggen. Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers enkel een e-mail d.d. 10 september 2025 van een trajectbegeleider van stad Gent waaruit blijkt dat toen het voornemen bestond om dit te doen (stuk 2, bij verzoekschrift). Uit niets blijkt dat dit voornemen ook effectief werd uitgevoerd, noch ligt enig ander stuk voor dat een licht werpt op de actuele situatie. Hoe dan ook maken verzoekers niet hard dat deze beweerde verslechtering in de toestand van eerste verzoeker te wijten is aan de bestreden beslissingen en kan dit alles geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen. Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoekers de overige voormelde pertinente en in het administratief dossier steun vindende motieven volledig onverlet laten, zodat deze door de Raad worden overgenomen.

3.3.9. Verder wordt verwezen naar de schizofrenie diagnose van eerste verzoeker, die reeds bestond ten tijde dat de moeder haar beschermingsverzoek indiende maar toen niet als dusdanig door haar werd aangehaald. In de verklaringen die de moeder in naam voor eerste verzoeker aflegde, uit zij in het bijzonder een vrees dat eerste verzoeker, omwille van zijn schizofrenie diagnose, opgesloten zal worden in een psychiatrisch centrum.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, oordeelt de commissaris-generaal in deze met recht het volgende:

“Het is slechts een blote bewering dat mensen met een schizofrenie diagnose in Albanië tegen hun wil opgesloten zouden worden. Jouw moeder brengt namelijk geen enkele informatie aan waaruit blijkt dat dit in Albanië zou gebeuren en bovendien kan ze deze vrees geenszins concretiseren (CGVS, p. 10).

- *Je blijkt deze schizofrenie diagnose reeds drie maanden voor jouw vertrek uit Albanië gekregen te hebben zonder dat dit in Albanië voor problemen zorgde (CGVS, p. 10). Integendeel, je werd in Albanië op vrijwillige basis opgevolgd door verschillende therapeutische centra (zie verzoek moeder d.d. 24/09/2024, p. 7, 8-9, 10-11). In dit kader dient ook opgemerkt te worden dat jouw moeder in haar eigen verzoek reeds een document indiende waar deze schizofrenie diagnose in vermeld stond (zie map ‘Landeninformatie’). Toen heeft ze deze diagnose zelf echter niet aangehaald, noch haalde ze aan dat ze vreesde dat je omwille van deze diagnose problemen zou ondervinden. Ze haalde dit ook niet aan tijdens haar beroepsprocedure bij de RVV. Dit kan hier dan ook bezwaarlijk als een nieuw element gezien worden.*
- *Jouw moeder toont niet aan dat er geen goede behandeling mogelijk zou zijn voor schizofrenie in Albanië. Ze heeft zich bovendien nog niet eens geïnformeerd over de nodige behandelingen bij schizofrenie en of dit in Albanië al dan niet mogelijk is (CGVS, p. 10).*
- *Opnieuw kan hier gewezen worden op het feit dat medische problemen geen verband houden met de criteriabepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.”*

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De vaststelling in de bestreden beslissing inzake het feit dat er in de Belgische documenten geenszins gesproken wordt over eerste verzoekers schizofrenie diagnose, acht de Raad overtollig zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekers aldus geen belang hebben bij het aanvoeren ervan.

3.3.10. Bovendien verklaart eerste verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat er in Albanië een aardbeving heeft plaatsgevonden op 26 november 2019 en hij daarom niet naar Albanië wil terugkeren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud eerste verzoeker, p. 2, 5 en 6 en “vragenlijst CGVS” eerste verzoeker, vraag 3.5.). Te dezen oordeelt de commissaris-generaal terecht dat het meegemaakt hebben van een natuurramp niet ressorteert onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève of de definitie van subsidiaire bescherming.

3.3.11. Voorts verklaart tweede verzoeker dat hij, behoudens de hierboven besproken problemen, zelf geen problemen heeft, waarna hij toevoegt dat hij niet gelukkig kan zijn als zijn broer niet gelukkig is en dat hij zich beter voelt in België en hier betere vrienden heeft (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud tweede verzoeker, p. 5, 6). De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat, hoe nobel en oprecht deze verklaringen ook zijn, deze elementen niet onder de criteria van internationale bescherming ressorteren.

3.3.12. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal in de beslissing genomen in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers’ moeder – dat ook in hun naam werd ingediend – oordeelde dat hun moeder, en bij uitbreiding zijzelf, niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus. Voorts blijkt uit het voorgaande dat zij geen feiten aanhalen die een apart verzoek om internationale bescherming – zijnde vluchtelingenstatus én

subsidiare beschermingsstatus – rechtvaardigen. Hun betoog in het verzoekschrift, dat er geen onderzoek gevoerd werd naar hun nood aan subsidiare beschermingsstatus, gaat dan ook niet op.

3.3.13. Tot slot voeren verzoekers in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde en nog niet aan bod gekomen documenten zodat de Raad deze, om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze documenten betreffen geen eigen feiten in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

3.3.14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek voor hen rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet de beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS